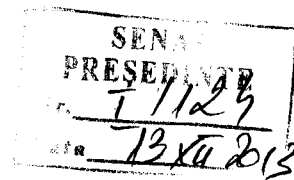

R O M Â N I A

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

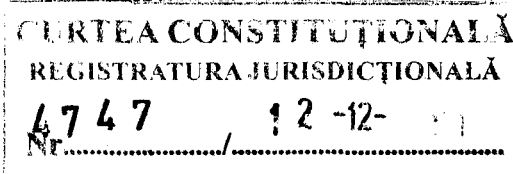
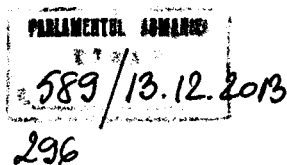
Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-21) 313-2531 Fax: (+40-21) 312-5480

Internet : <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosarul nr. 848A/2013

Domnului

GEORGE CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

PREȘEDINTELE SENATULUI

L 589/2011
L 296/2012

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative (PL-x nr.680/2011) și a Legii pentru modificarea art.253¹ din Codul penal (PL-x nr.467/2012).

Vă adresăm rugămintea de a comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 10 ianuarie 2014 ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc pe data de 15 ianuarie 2014.

Primiți, vă rog, Domnule Președinte, asigurarea deplinei noastre considerații.

PREȘEDINTE

Augustin ZEGREAN

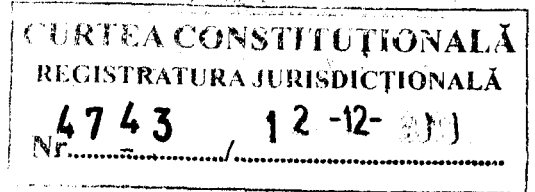
AOS-848A/2013

ROMÂNIA

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Cabinetul Președintelui

Str. Batiștel, nr.25, sector 2, București,

Tel: 310.38.86, Fax: 310.36.16

www.scj.ro

Operator de date cu caracter personal / Autorizația nr. 17503

Nr. 1666 din 12 decembrie 2013

Către

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Domnului Președinte Augustin Zegrean

Stimate domnule președinte,

În temeiul prevederilor art.146 lit.a) din Constituția României și ale art.15 alin.(1) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă transmitem Hotărârea nr.1 din 12 decembrie 2013 a Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție vizând sesizarea Curții Constituționale în scopul de a se pronunța asupra constituționalității Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative (PL-x nr. 680/2011) și a Legii pentru modificarea art. 253¹ din Codul penal (PL-x nr. 467/2012).

Cu aleasă considerație,

Președintele

Înaltei Curți de Casație și Justiție
Judecător dr. Livia Doina Stanciu

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIILE UNITE

Hotărârea nr.1
Ședința din 12 decembrie 2013

Sub președinția,

Doamnei judecător dr. Livia Doina Stanciu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. c) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-a întrunit pentru sesizarea Curții Constituționale în vederea exercitării controlului de constituționalitate, înainte de promulgare, a Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative (PL-x nr. 680/2011) și a Legii pentru modificarea art. 253¹ din Codul penal (PL-x nr. 467/2012).

Sesizarea este legitimată constituțional de dispozițiile art. 146 lit. a) din Constituția României și de prevederile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, care prevăd dreptul Înaltei Curți de Casație și Justiție de a sesiza Curtea Constituțională pentru controlul constituționalității legilor înainte de promulgare.

Din totalul de 111 judecători în funcție, au fost prezenți 92 judecători.

În urma discuțiilor ce au avut loc, deliberând, Secțiile Unite au hotărât să fie sesizată Curtea Constituțională cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor art. I pct. 5 și art. II. pct. 3 din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative (PL-x nr. 680/2011), precum și a dispozițiilor articolului unic din Legea pentru modificarea art. 253¹ din Codul penal (PL-x

PENTRU
CONFIRMARE

nr. 467/2012), în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituția României, precum și cu prevederile art. 11 alin. (1) și (2) din legea fundamentală, pentru următoarele considerente:

I. Dispozițiile art. I pct. 5 și ale art. II pct. 3 din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative (PL-x nr. 680/2011) exceptează de la dispozițiile art. 147 din Codul penal, care definesc noțiunile de „funcționar public” și „funcționar”, precum și de la dispozițiile art. 175 din noul Cod penal (Legea nr. 286/2009 privind Codul penal), care definesc noțiunea de „funcționar public”, o serie de categorii de persoane, și anume „Președintele României, deputații și senatorii, precum și persoanele care își desfășoară activitatea în cadrul unei profesii liberale, în baza unei legi speciale și care nu sunt finanțați de la bugetul de stat.”

Efectul dispozițiilor art. I pct. 5 și ale art. II pct. 3 din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative (PL-x nr. 680/2011) constă, în principal, în restrângerea sferei de aplicare a tuturor normelor de incriminare care prevăd, ca subiect activ, persoana care are calitatea de „funcționar public” sau „funcționar” în sensul art. 147 din Codul penal sau calitatea de „funcționar public” în accepțiunea art. 175 din noul Cod penal, excluzând incidența acestei categorii de norme de incriminare în cazul persoanelor exceptate de la dispozițiile art. 147 din Codul penal și art. 175 din noul Cod penal.

Dispozițiile articolului unic din Legea pentru modificarea art. 253¹ din Codul penal (PL-x nr. 467/2012) restrâng sfera de aplicare a normei de incriminare a conflictului de interese la persoanele care săvârșesc fapta în exercitarea atribuțiilor de serviciu „ce rezultă dintr-un contract de muncă și o fișă a postului semnate cu o instituție dintre cele prevăzute la art. 145” din Codul penal, excluzând incidența normei de incriminare în cazul tuturor persoanelor care exercită funcții alese sau numite, funcții care nu implică încheierea unui contract de muncă cu una dintre instituțiile prevăzute în art. 145 din Codul penal și nu presupun exercitarea atribuțiilor de serviciu pe baza unei fișe a postului.

În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituția României, dispoziții consacrate „egalității în drepturi”, „cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”

Cu privire la principiul egalității în drepturi, în jurisprudența sa constantă, reflectată în Decizia nr. 148/2001 sau în Decizia nr. 685/2012, Curtea Constituțională a statuat, prin considerente cu valoare general obligatorie, că „violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite.”

Or, diferența de tratament juridic instituită prin dispozițiile art. I pct. 5 și ale art. II pct. 3 din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative (PL-x nr. 680/2011), precum și prin dispozițiile articolului unic din Legea pentru modificarea art. 253¹ din Codul penal (PL-x nr. 467/2012) nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, în condițiile în care conduce la excluderea incidenței unor norme de incriminare în cazul unor categorii de persoane aflate în aceeași situație cu persoanele cărora normele de incriminare le sunt aplicabile.

Referitor la dispozițiile art. 147 din Codul penal, respingând excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții, instanța de contencios constituțional a reținut în considerentele Deciziei nr. 1611/2011 că, „ținând seama de sfera atribuțiilor ce intră în competența primarului, care prin excelență au conotații de putere publică, apare justificată vocația primarului la calitatea de subiect activ pentru infracțiunile de serviciu sau în legătură cu serviciul, precum și pentru cele de corupție. În caz contrar, se poate desprinde concluzia că primarul este deasupra legii, neputând fi cercetat și pedepsit pentru săvârșirea unor infracțiuni care aduc atingere activităților de interes public, cum ar fi de exemplu cele de abuz în serviciu contra intereselor publice, de luare de mită, de primire de foloase necuvenite, de fals intelectual și altele, fapt care ar fi incompatibil cu funcționarea statului de drept.”

Considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 1611/2011 sunt pe deplin aplicabile în cazul funcțiilor alese exceptate de la dispozițiile art. 147 din Codul penal și de la dispozițiile art. 175 din noul Cod penal, precum și în cazul funcțiilor alese și numite, eliminate din sfera subiectului activ al infracțiunii de conflict de interese prevăzută în art. 253¹ din Codul penal.

Astfel, având în vedere sfera atribuțiilor ce intră în competența funcțiilor alese exceptate de la dispozițiile art. 147 din Codul penal și de la dispozițiile art. 175 din noul Cod penal, care, prin excelență, au conotații de putere

PENTRU
CONFORMITATE

publică, este justificată vocația acestora la calitatea de subiect activ pentru infracțiunile de serviciu și pentru infracțiunile de corupție.

De asemenea, având în vedere sfera atribuțiilor ce intră în competența funcțiilor alese sau numite, care nu implică încheierea unui contract de muncă cu una dintre instituțiile prevăzute în art. 145 din Codul penal și nu presupun exercitarea atribuțiilor de serviciu pe baza unei fișe a postului, dar care, prin excelență, au conotații de putere publică, este justificată vocația acestora la calitatea de subiect activ pentru infracțiunea de conflict de interese prevăzută în art. 253¹ din Codul penal.

Din conținutul dispozițiilor art. I pct. 5 și ale art. II pct. 3 din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative (PL-x nr. 680/2011), precum și ale articolului unic din Legea pentru modificarea art. 253¹ din Codul penal (PL-x nr. 467/2012) s-ar putea desprinde concluzia că toate categoriile de persoane exceptate de la art. 147 din Codul penal și art. 175 din noul Cod penal sau eliminate din sfera subiectului activ al infracțiunii de conflict de interese prevăzută în art. 253¹ din Codul penal sunt deasupra legii, neputând fi cercetate și pedepsite pentru săvârșirea unor infracțiuni de serviciu sau de corupție, fapt care ar fi incompatibil cu funcționarea statului de drept.

II. Constituția României, în dispozițiile art. 11 alin. (1) și (2), stabilește că „statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte”, iar „tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.”

Prin Legea nr. 27/2002 a fost ratificată Convenția penală privind corupția, adoptată la Strasbourg la 27 ianuarie 1999, iar prin Legea nr. 365/2004 a fost ratificată Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003.

Ratificând prin Legea nr. 27/2002 Convenția penală privind corupția a Consiliului Europei, adoptată la Strasbourg la 27 ianuarie 1999, statul român și-a asumat obligația de a incrimina corupția activă și corupția pasivă a membrilor adunărilor publice naționale. Astfel, potrivit art. 4 din Convenție, fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina, conform dreptului său intern, faptele menționate la art. 2 (corupția activă a agenților publici naționali) și art. 3 (corupția pasivă a agenților publici naționali), dacă acestea se referă la o persoană membră a

unei adunări publice naționale care exercită puteri legislative sau administrative.

Prin exceptarea de la dispozițiile art. 147 din Codul penal și de la dispozițiile art. 175 din noul Cod penal a persoanelor care au calitatea de deputat și senator este încălcată obligația de a incrimina corupția membrilor adunărilor publice naționale, prevăzută în art. 4 din Convenția penală privind corupția și, în consecință, sunt încălcate dispozițiile art. 11 alin. (1) și (2) din Constituție.

Ratificând prin Legea nr. 365/2004 Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003, statul român și-a asumat obligația de a incrimina corupția agenților publici naționali, conform art. 15 din Convenție, alături de alte fapte precum „sustragerea, deturnarea sau altă folosire ilicită de bunuri de către un agent public” (art. 17), „traficul de influență” (art. 18) sau „abuzul de funcții” (art. 19).

În conformitate cu dispozițiile art. 2 lit. a) din Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, prin agent public se înțelege : „(i) orice persoană care deține un mandat legislativ, executiv, administrativ sau judiciar al unui stat parte, care a fost numită ori aleasă, cu titlu permanent sau temporar, care este remunerată ori neremunerată, și oricare ar fi nivelul său ierarhic.”

În temeiul art. 15 din Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, referitor la corupția agenților publici naționali, fiecare stat parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracterul de infracțiune, în cazul în care au fost săvârșite cu intenție: a) faptei de a promite, de a oferi ori de a da unui agent public, în accepțiunea art. 2 lit. a), direct sau indirect, un folos necuvenit, pentru sine ori pentru altă persoană sau entitate, cu scopul de a îndeplini sau de a se abține să îndeplinească un act în exercițiul funcțiilor sale oficiale; b) faptei unui agent public, în sensul art. 2 lit. a), de a solicita ori de a accepta, direct sau indirect, un folos necuvenit pentru sine ori pentru altă persoană sau entitate, cu scopul de a îndeplini sau de a se abține să îndeplinească un act în exercițiul funcțiilor sale oficiale.

Prin exceptarea de la dispozițiile art. 147 din Codul penal și de la dispozițiile art. 175 din noul Cod penal a unor categorii de persoane care exercită funcții alese, contrar dispozițiilor art. 11 alin. (1) și (2) din Constituție, este încălcată obligația de a incrimina corupția agenților publici naționali, prevăzută în art. 15 din Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, având

PENTRU
CONFORMITATE

În vedere definiția noțiunii de „agent public” cuprinsă în Convenție, precum și obligația de a incrimina fapte precum cele prevăzute în art. 17 - art. 19 din aceeași Convenție.

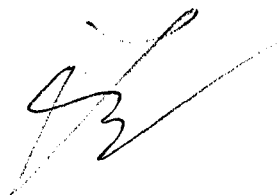
În consecință, pentru considerentele de mai sus, Înalta Curte de Casație și Justiție constituită în Secții Unite

HOTĂRĂȘTE

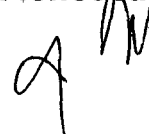
Sesizarea Curții Constituționale pentru a se pronunța asupra aspectelor de neconstituționalitate cuprinse în Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative (PL-x nr. 680/2011) și în Legea pentru modificarea art. 253¹ din Codul penal (PL-x nr. 467/2012).

Anexăm în copie tabelele cu semnături.

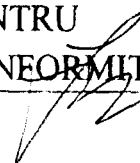
Președinte
Judecător dr. Livia Doina Stanciu

Prim magistrat asistent
Aneta Ionescu

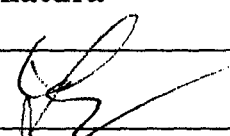
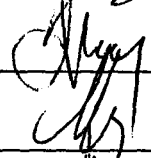
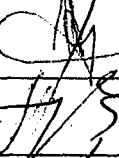
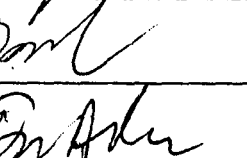
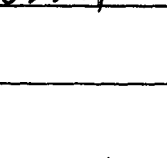
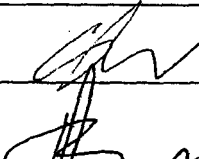
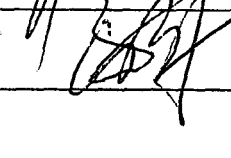
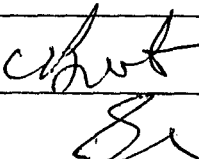
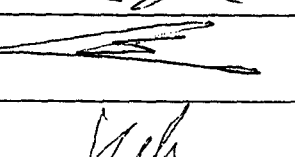
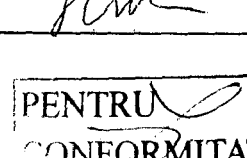
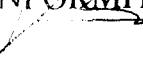

PENTRU
CONEFORMITATE

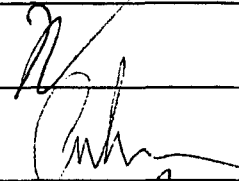
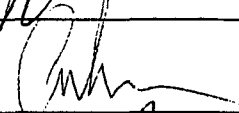
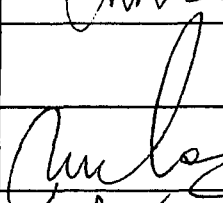
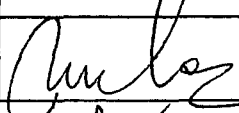
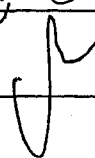
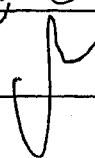

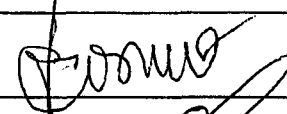
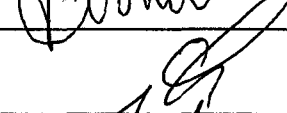
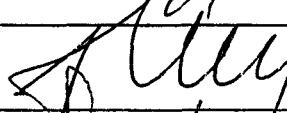
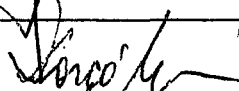
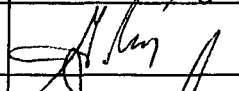
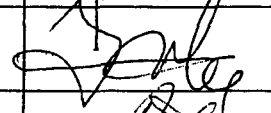

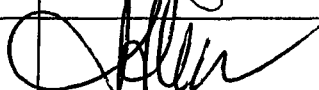
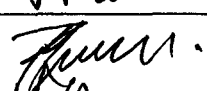
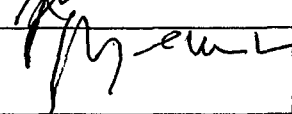

**ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE SI JUSTIȚIE
SECTII UNITE**

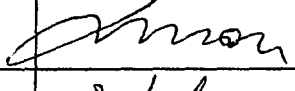

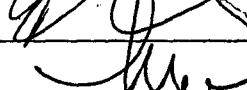
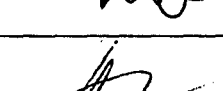
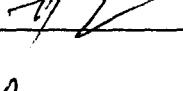
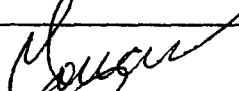

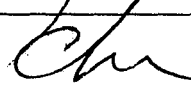

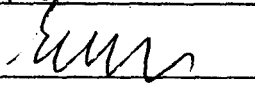

Sedința de la 12 decembrie 2013

Nr. crt.	Numele și prenumele judecătorului	Semnătura
1.	STANCIU LIVIA DOINA	
2.	TARCEA IULIA CRISTINA	
3.	CURELEA LAVINIA	
4.	POPA ROXANA	
5.	JÎJÎIE CORINA MICHAELA	
6.	BARBĂ IONEL	
7.	ALBU EMANUEL	
8.	ARGHIR GEANINA-CRISTINA	
9.	BÎRSAN GABRIELA VICTORIA	
10.	BOGASIU GABRIELA ELENA	
11.	BOGDAN IOANA	
12.	BRÂNZAN CONSTANTIN	
13.	BREHAR PAULINA LUCIA	
14.	BUDĂ MARIAN	
15.	CANȚĂR ELENA	
16.	CÂRCEI ELENA	
17.	CERBU SILVIA	

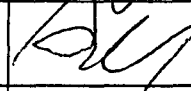

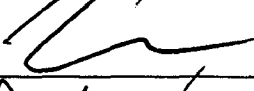
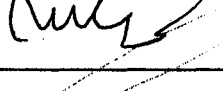

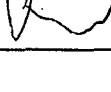

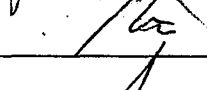

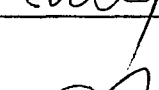
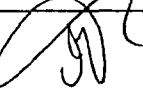
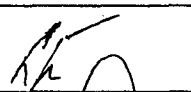
PENTRU
CONFORMITATE

18.	CHIOSEAU A ADRIANA	
19.	CÎRNU IULIA MANUELA	
20.	CÎRSTOCEA MARIANA	
21.	COBZARIU MARICELA	
22.	CONDOIU MINODORA	
23.	CONSTANDA ANDREIA LIANA	
24.	CORBU CORINA ALINA	
25.	CORNOIU DĂNUȚ	
26.	COSMA RODICA	
27.	COSMA VIORICA	
28.	CRISTESCU SIMONA LALA	
29.	DASCĂLU ANA MARIA	
30.	DASCĂLU LAVINIA	
31.	DĂNĂILĂ VERONICA MAGDALENA	
32.	DOLACHE ILEANA IZABELA	
33.	DORIN RODICA	
34.	DRAGNE ANGELA	
35.	DRAGOMIR FLORENTINA	
36.	DRAGOMIR ILIE IULIAN	
37.	DRAGU CREȚU	
38.	DRĂGUȚ FLORENTIN SORIN	

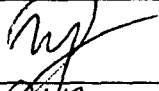

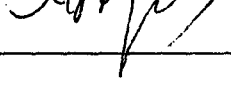

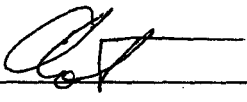
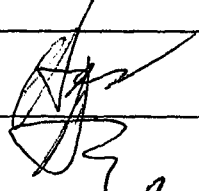
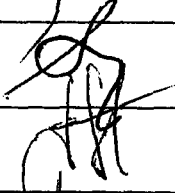

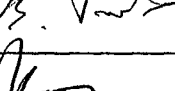

PENTRU
CONFIRMARE

39.	DUICAN DOINA	
40.	DUMITRAȘCU SOFICA	
41.	DUȚĂ RUXANDRA MONICA	
42.	ENCEAN SIMONA DANIELA	
43.	FLOAREA ELENA	
44.	FOIȚOȘ MARIUS DAN	
45.	FRUMUȘELU MAGDALENA CARMEN	
46.	GHENA MARIANA	
47.	GRIGORAȘ NINA ECATERINA	
48.	HÎNCU CEZAR	
49.	IANCU VIORICA	
50.	IANOȘI CARMEN MINODORA	
51.	ILIE CARMEN MARIA	
52.	ILIE IOANA ALINA	
53.	ION EUGENIA	
54.	IORDACHE MAGDALENA	
55.	ISAILĂ MĂRIOARA	
56.	IVANOVICI LAURA MIHAELA	
57.	LEFTERACHE VALERIA LAVINIA	
58.	LUȚAC GHEORGHÎȚA	
59.	LUZESCU CRISTINA	

PENTRU
CONFORMITATE

60.	MACAVEI SÂNDEL LUCIAN	
61.	MACAVEI SORINELA ALINA	
62.	MARCU SIMONA CAMELIA	
63.	MARIN EUGENIA	
64.	MATEI IONUȚ MIHAI	
65.	MĂNIGUȚIU NICOLAE	
66.	MERA LUCIANA	
67.	MIHĂIANU COSMIN HORIA	
68.	MILĂȘAN ZOIȚA	
69.	MOGLAN RALUCA	
70.	MOTEA AURELIA	
71.	NĂSTASE TATIANA	
72.	NEGRILĂ CARMEN GEORGETA	
73.	NENIȚĂ SIMONA CRISTINA	
74.	NESTOR BEATRICE IOANA	
75.	NICOLAE ADINA GEORGETA	
76.	PANTEA C. PAULA	
77.	PARASCHIV MIHAELA	
78.	PĂUN LUIZA MARIA	
79.	PETRIȘOR NELA	
80.	PIETREANU SIMONA GINA	

PENTRU
CONFORMITATE

81.	PISTOL ȘTEFAN	
82.	POLIȚEANU MIRELA	
83.	POPA RODICA AIDA	
84.	POPESCU DOINA	
85.	POPESCU MIRELA SORINA	
86.	POPOIAG ELENA CARMEN	
87.	PUȘCAȘIU EUGENIA	
88.	RÎCIU IULIANA	
89.	ROG TATIANA LUCIA	
90.	ROTARU CRISTINA	
91.	RUSU AURELIA	
92.	SÎRBU CARMEN	
93.	STĂNIȘOR DENISA ANGELICA	
94.	SUSANU RODICA	
95.	ȘELARU VALENTIN HORIA	
96.	ȘERBAN LEONTINA	
97.	TĂBĂRCĂ MIHAELA	
98.	TEAU CARMEN TRĂNICA	
99.	TRESTIANU VIORICA	
100.	ȚĂNDĂRESCU BIANCA	
101.	ȚUCA ALINA IULIANA	

PENTRU
CONFIRMARE

102.	VARTIRES DANA IARINA	<i>Vartires</i>
103.	VASILE FRANCISCA MARIA	<i>[Signature]</i>
104.	VĂLEANU PETRONELA CRISTINA	<i>[Signature]</i>
105.	VIȘAN LILIANA	<i>[Signature]</i>
106.	VIȘAN MIRELA	<i>[Signature]</i>
107.	VOICHECI EUGENIA	<i>[Signature]</i>
108.	VOICU RODICA FLORICA	
109.	VRÎNCEANU ROMANIȚA ECATERINA	<i>[Signature]</i>
110.	ZAHARIA RODICA	<i>[Signature]</i>
111.	ZGLIMBEA LUMINIȚA LIVIA	

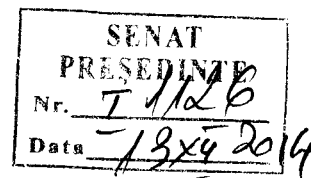
PENTRU
CONFIRMARE

[Signature]

ROMÂNIA

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

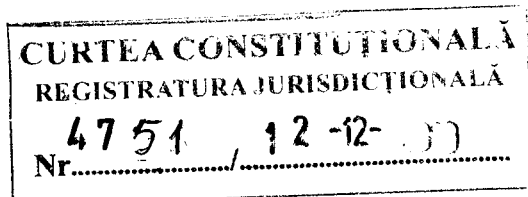
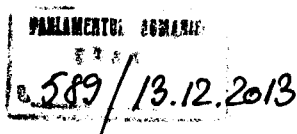
Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-21) 313-2531 Fax: (+40-21) 312-5480

Internet : <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosarul nr.850A/2013

Domnului

GEORGE CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

PREȘEDINTELE SENATULUI

L 589/2011

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de 50 deputați cu privire la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Vă adresăm rugămintea de a comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 10 ianuarie 2014 ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc pe data de 15 ianuarie 2014.

Primiți, vă rog, Domnule Președinte, asigurarea deplinei noastre considerații.

PREȘEDINTE

Augustin ZEGREAN

NOS. 850 A / 2013

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

Cabinet Secretar General.

București, 12.12.2013

Nr. 2/6421

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ
Nr. 4745 / 12-12-2013

Domnului

**AUGUSTIN ZEGREAN
Președintele Curții Constituționale**

Stimate domnule Președinte,

În temeiul dispozițiilor art.15 alin.(1) și (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, vă trimitem alăturat sesizarea formulată de un număr de 50 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal, referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL

CRISTIAN ADRIAN PANCIU

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 2/6716 / 12.12.2013

ROMANIA

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

Grupul Parlamentar al Partidului Democrat Liberal

București

3c-16/449/ 12.12.2013

Către :

SECRETARIATUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Domnului Cristian-Adrian PANCIU

Stimate domnule Secretar General,

În temeiul art.146 lit. a) din Constituția României și al art. 15 alin.(1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale a României, vă depunem alăturat sesizarea de neconstituționalitate asupra „Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative” (PLx 680/2011).

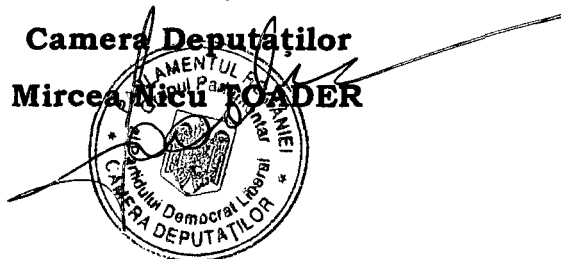
Vă solicităm respectuos să înaintați prezenta sesizare Curții Constituționale, în ziua depunerii.

Cu deosebită considerație,

Lider Grup PDL

Camera Deputaților

Mircea Nicu BOADER

**DOMNULUI AUGUSTIN ZEGREAN,
PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE**

În conformitate cu prevederile art.146 lit.a) din Constituție și ale art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, deputații prevăzuți în anexa formulează prezenta

S E S I Z A R E

În legătură cu neconstituționalitatea prevederilor pct.5 referitor la art.147 din Codul penal și ale pct.5 referitor la art.309¹ din Legea nr.286/2009 privind Codul penal, ambele din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative, pe care le consideră neconforme cu prevederile art.1 alin.(3) și (5), ale art.133 alin.(1) și respectiv ale art.16 alin.(1) din Constituția României, pentru motivele care vor urma.

1. În ceea ce privește neconformitatea prevederilor Legii criticate în integralitatea ei cu dispozițiile art.1 alin.(3) și (5) și ale art.133 alin.(1) din Constituția României.

Potrivit prevederilor art.133 alin.(1) din Constituție, Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției, motiv pentru care trebuie să acționeze în acest sens, inclusiv în ceea ce privește actele normative referitoare la autoritatea judecătorească.

În aceste condiții, conform prevederilor art.38 alin.(3) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, Plenul Consiliului

avizează proiectele de acte normative care privesc activitatea autorității judecătorești.

În condițiile prevăzute de prevederile legale de mai sus, avizul Consiliului este obligatoriu a fi cerut, dar desigur nu și de a fi urmat. În cazul în care nu este cerut, ceea ce este obligatoriu, sunt încălcate prevederile art.1 alin.(5) și ale art.1 alin.(3) din Constituție.

Astfel, potrivit prevederilor art.1 alin.(5) din Constituție, respectarea legilor este obligatorie, chiar și de către Parlament. Nesolicitarea avizului Consiliului Superior al Magistraturii echivalează cu o nesocotire a acestor prevederi. Așa cum rezultă din Raportul asupra proiectului de Lege pentru abrogarea art.74¹ din Codul penal, Comisia juridică, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților, care era Cameră decizională, a întocmit acest raport fără să fi solicitat avizul Consiliului Superior al Magistraturii. Camera Deputaților, pe baza raportului Comisiei, a adoptat textul criticat de neconstituționalitate fără avizul CSM, ceea ce are ca efecte încălcarea prevederilor art.1 alin.(5) din Constituție.

În același timp, prin aceeași atitudine de ignorare a lipsei avizului Consiliului Superior al Magistraturii, au fost încălcate și prevederile art.1 alin.(3), referitoare la principiul statului de drept, în sensul că prevederile art.38 alin.(3) din Legea nr.317/2004 erau obligatorii și pentru Parlament atât timp cât acesta nu le-a modificat, completat sau abrogat.

În alte cuvinte, atât timp cât Parlamentul nu a modificat, completat sau abrogat textul legal în cauză, ceea ce o putea face, a încălcat principiul statului de drept, iar Legea criticată a devenit neconstituțională.

În plus, prin ignorarea art.1. alin.(3) și (5) din Constituție au fost încălcate și prevederile art.133 alin.(1) din Constituție, în sensul că neavizarea Legii criticate de neconstituționalitate echivalează cu o încălcare a rolului constituțional al Consiliului de garant al independenței justiției.

Mai mult, o asemenea concluzie este evidentă atât timp cât Consiliul a contestat public conținutul Legii criticate de neconstituționalitate, atunci când aceasta era în faza de proiect.

Ca urmare, s-a ajuns la încălcarea caracterului independent al justiției, pentru că a fost ignorată opinia Consiliului Superior al Magistraturii, garantul acesteia, mai ales că acest Consiliu s-a opus public la adoptarea unei asemenea Legi.

2. În ceea ce privește neconformitatea prevederilor pct.5 referitor la art.147 din Codul penal cu dispozițiile art.1 alin.(3) și (5) și ale art.16 alin.(1) din Constituția României.

Problema reglementată presupune o serie de clarificări, pe care Parlamentul nu le-a făcut, motiv pentru care textul criticat apare ca fiind imprecis, impredictibil și ca urmare contrar prevederilor art.1 alin.(3) și (5) din Constituție.

În primul rând, definițiile date „funcționarului public” și „funcționarului” de Codul penal nu au nicio semnificație legată de organizarea și funcționarea unor autorități sau instituții publice.

Astfel, definițiile date de Codul penal au semnificații doar penale, adică definirea persoanelor care au o anumită calitate și care au săvârșit sau pot săvârși infracțiunile prevăzute în partea specială a Codului penal sau în legi speciale. În cazul în care unii dintre funcționarii publici (demnitari sau persoane care dețin alte calități, precum cele prevăzute în textul criticat de neconstituționalitate) săvârșesc infracțiuni pot fi sancționați cu pedepse mai aspre tocmai datorită importanței calității pe care o au sau se pot reglementa infracțiuni speciale în această privință și nicidecum nu pot fi exonerați sau exceptați.

În același timp, mai există o definiție a „funcționarului public” legată de calitatea și atribuțiile, pe care acesta le are în cadrul unor autorități publice, definiție care ține de regulile de drept administrativ.

Definiția în discuție nu este cea de-a doua din explicația de mai sus, ci prima dintre acestea care apare confuză și imprecisă. În aceste condiții, nu contează că persoana în cauză are calitatea de demnitar public sau deține alte calități sau funcții, pentru că pentru Codul penal și acesta este „funcționar public” în înțelesul legii penale.

Ca urmare, reglementarea confuză a acestei diferențieri are drept efect o normă imprecisă și impredictibilă, motiv pentru care această normă încalcă prevederile art.1 alin.(3) și (5) din Constituție.

În cazul în care demnitarii publici și celelalte persoane cu funcțiile prevăzute de textul în cauză ar fi scoși din sfera definiției de „funcționar public” s-ar ajunge la o discriminare vădită, în sensul că această categorie de personal care lucrează în autoritățile și instituțiile publice nu ar mai putea fi condamnați pentru fapte pentru care celelalte persoane trebuie să fie condamnate, ceea ce echivalează cu o vădită încălcare a prevederilor art.16 alin.(1) din Constituție și un exces de discriminare în favoarea persoanelor vizate de textul criticat de neconstituționalitate.

3. În ceea ce privește neconformitatea prevederilor pct.5 referitor la art.309¹ din Legea nr.286/2009 privind Codul penal, cu dispozițiile art.1 alin.(3) și (5) și ale art.16 alin.(1) din Constituție.

În legătură cu soluția cuprinsă în prevederile art.309¹ din Codul penal, Curtea Constituțională s-a pronunțat deja prin Decizia nr.573 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.363 din 25 mai 2011.

Astfel, Curtea Constituțională reținea în legătură cu conținutul fostului art.74¹ din Codul penale, care avea același conținut cu cel al actualului art.309¹ din Codul penal referitor la prejudiciul cauzat prin comiterea de infracțiuni, că aceste prezintă vicii de constituționalitate, motiv pentru care acest conținut a fost declarat neconstituțional. Menționăm că, singura diferență se referă la cuantumul unor sume care reprezintă prejudiciul creat prin săvârșirea unor infracțiuni.

Astfel, Curtea decidea, cu valoare de principiu, că „Prin condiționarea reducerii limitelor de pedeapsă de un anumit moment procesual, respectiv până la soluționarea cauzei în primă instanță, este afectat principiul egalității cetățenilor în fața legii – art.16 alin.(1) din Constituție. În acord cu jurisprudența constantă a Curții Constituționale, este incontestabil că acest principiu presupune eo ipso că la aceleași situații juridice tratamentul aplicat nu poate fi decât identic (a se vedea Decizia nr.1/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.69 din 16 martie 1994, Decizia nr.86/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr.207 din 31 martie 2003 și Decizia nr. 89/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr.200 din 27 martie 2003). Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa că situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea spre exemplu, Decizia nr.423/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.418 din 22 iunie 2007). (...) tratamentul juridic de clemență opozabil învinuiților și inculpaților care solicită reducerea pedepsei la jumătate, aplicarea unei pedepse cu amenda ori a unei sancțiuni cu caracter administrativ, nu este justificată de situația diferită în care s-ar afla făptuitorul, ci de celeritatea soluționării cauzei. Stabilirea unui asemenea criteriu, aleatoriu și exterior conduitei persoanei, este în contradicție cu principiul egalității în fața legii, consacrat de art.16 alin.(1) din Constituție, (...). Tratamentul juridic diferențiat în funcție de momentul procesual afectează drepturile învinuiților și inculpaților față de care s-a pronunțat deja o hotărâre judecătorească pe fond, fiind discriminați în raport cu cei care se află în faza de urmărire penală ori în faza de judecată în prima instanță, cu toate că ambele categorii se află în aceeași situație juridică fiind cercetați pentru infracțiuni de prejudiciu identice, comise în aceeași perioadă.” (Decizia nr.573/201, deja citată).

În continuare, Curtea scoate în evidență și un criteriu unitar oferit de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.18/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.224 din 4 aprilie 2003, și anume data comiterii infracțiunii. „Această soluție este în concordanță și cu jurisprudența constantă Curții Europene a Drepturilor Omului.” (aceeași decizie deja citată)

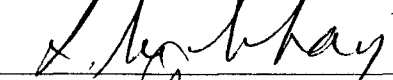

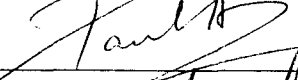
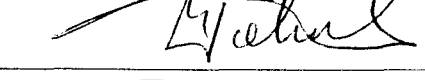

Ca urmare, Curtea Constituțională „constată că prin instituirea momentului procesual ales în textul legal criticat se crează premisele unei discriminări între cetățeni, care, deși se găsesc în situații obiectiv identice, beneficiază de un tratament juridic diferit, ceea ce contravine prevederilor art.16 alin.(1) din Legea fundamentală.” (Decizia nr.573/2011, deja citată).

Prin modalitatea neconstituțională de a nu transpune în legea adoptată și criticată de neconstituționalitate a celor reținute de Curtea Constituțională se poate ușor constata că Parlamentul a ignorat Decizia Curții nr.573/2011 și pe cale de consecință și prevederile art.16 alin.(1) din Constituție, adoptând o lege profund neconstituțională.

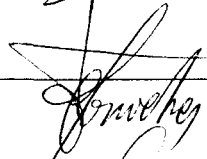
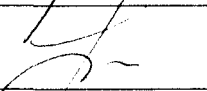
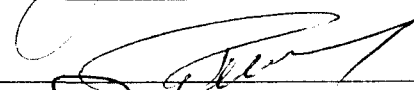
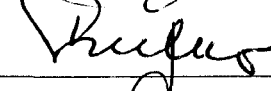

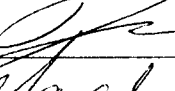
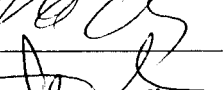
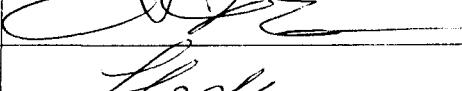
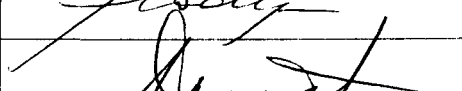
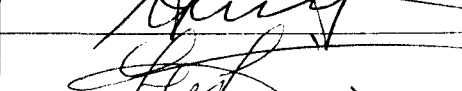
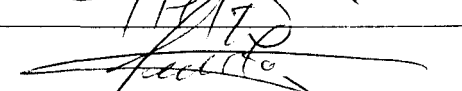

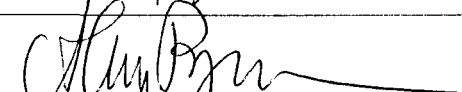
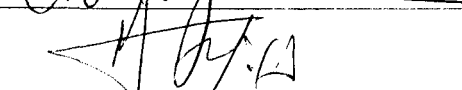
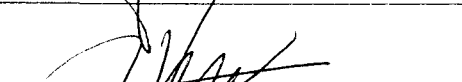
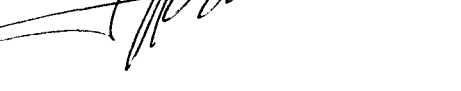

Față de cele de mai sus, rugăm Onorata Curte Constituțională să constate că prevederile Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative în integralitatea ei, cele ale pct.5 referitor la art.147 din Codul penal, precum și prevederile pct.5 referitoare la art.309¹ din Legea nr.286/2009 privind Codul penal sunt neconforme cu prevederile art.1 alin.(3) și (5), ale art.16 alin.(1) și ale art.133 alin.(1) din Constituție și, ca urmare, sunt neconstituționale.

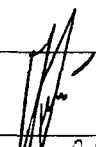
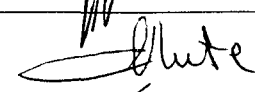
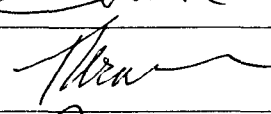
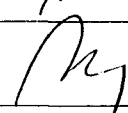
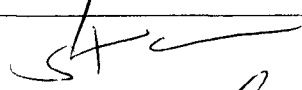
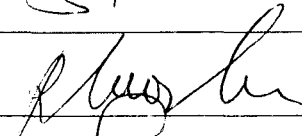
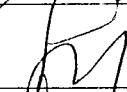
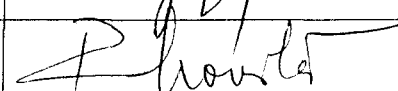

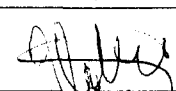
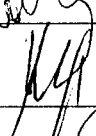
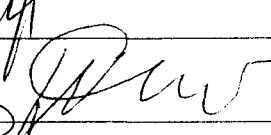
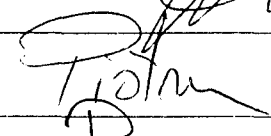
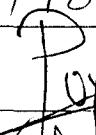
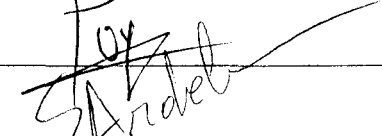
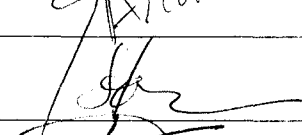
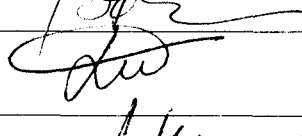
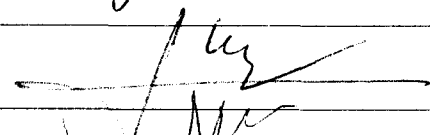

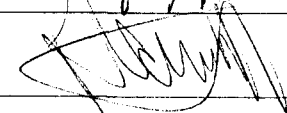
Anexăm lista nominală a semnatarilor prezentei sesizări de neconstituționalitate.

TABEL
cu semnatarii sesizării de neconstituționalitate asupra
„Legii pentru modificarea și completarea unor acte
normative” (PLx 680/2011)

Nr. crt.	NUME ȘI PRENUME	SEMNĂTURĂ
1.	TOAȘEL MIRCEA	
2.	IONESCU GEORGE	
3.	BODE LUCIAN	
4.	GVAȚĂU ADRIAN	
5.	Paleologu Theodor	
6.	Militaru Lucian	
7.	Udriște George	
8.	Andree PAUL	
9.	LAZA-MATIUȚA LIVIU	
10.	IOAN MIHĂIȚĂ	

11.	George Tud	982
12.	Dan Cristian Popescu	
13.	Doromtion George	
14.	Conochey Costea	
15.	BOGDANICI CAMELIA	
16.	Roman Cristian C-tin	
17.	Sacut Culeta	
18.	GHEORGHE FLORIN	
19.	GUDU VASILE	
20.	Teodorescu Cotabiu	
21.	PADULESCU ROMEO	
22.	PREDĂ CECAR	
23.	Stoiciu Lucian	
24.	Muntean Mircea	
25.	MIRCEA Iusomarcu	
26.	Georgeta David	
27.	Boznicu Claudia	
28.	ANU POPOVICIU	
29.	VAGOS GUNIA	
30.	SECARA FLORIN	

31.	Ioan Solomon	
32.	ILIUȚĂ VASILE	
33.	Răbeccă TURCAN	
34.	Man Mircea	
35.	STOICA ȘTEFAN-BUCUR	
36.	ROBERTA ANASTASE	
37.	Scheian Valeria	
38.	NOVILĂ PETRU	
39.	ALEXANDRU NAZARE	
40.	USURGA GELIA	
41.	SĂMĂRTINEAN CORNEL MIRCEA	
42.	DASCĂLU CONSTANTIN	
43.	PISTRU POPA EUSEBIU	
44.	Păpălean Florina	
45.	Ardeleanu Sandra - Maria	
46.	STOICA MIHAELA	
47.	EUGENIA TOMAC	
48.	ILUȚĂ JIANA	
49.	VALERIAN VEEME	
50.	REMUS CERNEA	

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea unor acte normative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Codul penal al României, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 16 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 10 se introduce un nou articol, articolul 10¹, cu următorul cuprins:

„Aplicarea legii penale de dezincriminare

Art. 10¹. – Legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. În acest caz, executarea pedepselor, a măsurilor educative și a măsurilor de siguranță, pronunțate în baza legii vechi, precum și toate consecințele penale ale hotărârilor judecătorești privitoare la aceste fapte încetează prin intrarea în vigoare a legii noi.

În cuprinsul prezentei legi, prin legea veche se înțelege forma unei legi până la data când intră în

vigoare modificările, completările sau abrogarea ei după caz, iar prin legea nouă se înțelege forma legii vechi după data intrării în vigoare a modificărilor sau completărilor ei după caz, sau o lege care intră în vigoare după data abrogării legii vechi și înlocuiește legea veche abrogată.

Dispozițiile alin. 1 nu se aplică în situația în care fapta este incriminată chiar sub o altă denumire de legea nouă sau de o altă lege în vigoare la data modificării, completării sau abrogării legii vechi.”

2. Articolul 74¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 74¹. – În cazul săvârșirii infracțiunilor prin care s-a produs un prejudiciu evaluabil în bani, dacă până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, învinuitul sau inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat, limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate.

Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se aplică pedeapsa cu amendă. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se aplică o sancțiune administrativă, care se înregistrează în cazierul judiciar

Dispozițiile prevăzute la alin. 1 și 2 nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de același gen, prevăzută de prezentul cod, într-un interval de 5 ani de la comiterea faptei, pentru care a beneficiat de prevederile alin. 1 și 2.

Dispozițiile alin. 1 și 2 se aplică și în cazul tentativei.”

3. După articolul 123 se introduce un nou articol, articolul 123¹, cu următorul cuprins:

„Suspendarea cursului prescripției

Art. 123¹. – Cursul termenului prescripției răspunderii penale este suspendat pe timpul cât o dispoziție legală sau o împrejurare de neprevăzut ori de neînlăturat împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal.

Prescripția își reia cursul din ziua în care a încetat cauza de suspendare.

Suspendarea cursului prescripției produce efecte față de toți participanții la infracțiune, chiar dacă actul de suspendare privește numai pe unii dintre ei.”

4. Articolul 124 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Prescripția specială

Art. 124. – Prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi sau suspendări ar interveni, dacă termenul de prescripție prevăzut în art. 122 este depășit cu încă jumătate.”

5. După alineatul (2) al articolului 147 se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„Sunt exceptați de la dispozițiile art. 147, Președintele României, deputații și senatorii, precum și persoanele care își desfășoară activitatea în cadrul unei profesii liberale, în baza unei legi speciale și care nu sunt finanțați de la bugetul de stat, aceștia răspunzând penal, civil sau administrativ în conformitate cu dispozițiile legilor speciale în baza cărora își desfășoară activitatea, precum și cu dispozițiile dreptului comun, cu respectarea dispozițiilor prezentului alineat.”

6. Articolul 205 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Insulta

Art. 205. – Atingerea adusă onoarei ori reputației unei persoane prin cuvinte, prin gesturi sau prin orice alte mijloace, ori prin expunerea la batjocură, se pedepsește cu amendă de la 150 lei la 500 lei.

Aceeași pedeapsă se aplică și în cazul în când se atribuie unei persoane un defect, boală sau infirmitate care, chiar reale de ar fi, nu ar trebui relevate.

Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.”

7. Articolul 206 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Calomnia

Art. 206. – Afirmarea sau imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la o persoană, care, dacă ar fi adevărată, ar expune acea persoană la o sancțiune penală, administrativă sau disciplinară, ori disprețului public, se pedepsește cu amendă de la 500 lei la 13.000 lei.

Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.”

8. Articolul 207 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Proba verității

Art. 207. – Proba verității celor afirmate sau imputate este admisibilă, dacă afirmarea sau imputarea a fost săvârșită pentru informarea publică și pentru apărarea unui interes legitim. Fapta cu privire la care s-a făcut proba verității nu constituie infracțiunea de insultă sau calomnie.”

Art. II. – Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Aplicarea legii penale de dezincriminare

Art. 4. – (1) Legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. În acest caz, executarea pedepselor, a măsurilor educative și a măsurilor de siguranță, pronunțate în baza legii vechi, precum și toate consecințele penale ale hotărârilor judecătorești privitoare la aceste fapte încetează prin intrarea în vigoare a legii noi.

(2) În cuprinsul prezentei legi, prin legea veche se înțelege forma unei legi până la data când intră în vigoare modificările, completările sau abrogarea ei după caz, iar prin legea nouă se înțelege forma legii vechi după data intrării în vigoare a modificărilor sau completărilor ei după caz, sau o lege care intră în vigoare după data abrogării legii vechi și înlocuiește legea veche abrogată.

(3) Dispozițiile alin. (1) din Codul penal nu se aplică în situația în care fapta este incriminată chiar sub o altă denumire de legea nouă sau de o altă lege în vigoare la data modificării, completării sau abrogării legii vechi.”

2. După alineatul (2) al articolului 156 se introduc două noi alienate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Suspendarea cursului prescripției produce efecte față de toți participanții la infracțiune, chiar dacă actul de suspendare privește numai pe unii dintre ei.

(4) Termenele prevăzute în art. 154, dacă au fost depășite cu încă o jumătate, vor fi socotite îndeplinite oricâte suspendări ar interveni.”

3. La articolul 175, după alineatul (2) se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Sunt exceptați de la dispozițiile art. 175, Președintele României, deputații și senatorii, precum și persoanele care își desfășoară activitatea în cadrul unei profesii liberale, în baza unei legi speciale și care nu sunt finanțați de la bugetul de stat, aceștia răspunzând penal, civil sau administrativ în conformitate cu dispozițiile legilor speciale în baza cărora își desfășoară activitatea, precum și cu dispozițiile dreptului comun, cu respectarea prezentului alineat.”

4. După articolul 227 se introduce un nou capitol, Capitolul X, cu următorul cuprins:

**„CAPITOLUL X
Infrațiuni contra demnității**

Insulta

Art. 227¹. – (1) Atingerea adusă onoarei ori reputației unei persoane prin cuvinte, prin gesturi sau prin orice alte mijloace, ori prin expunerea la batjocură, se pedepsește cu amendă de la 150 lei la 500 lei.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică și în cazul în când se atribuie unei persoane un defect, boală sau infirmitate care, chiar reale de ar fi, nu ar trebui relevate.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(4) Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Calomnia

Art. 227². – (1) Afirmarea sau imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la o persoană, care, dacă ar fi adevărată, ar expune acea persoană la o sancțiune penală, administrativă sau disciplinară, ori disprețului public, se pedepsește cu amendă de la 500 lei la 13.000 lei.

(2) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(3) Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Proba verității

Art. 227³. – Proba verității celor afirmate sau imputate este admisibilă, dacă afirmarea sau imputarea a fost săvârșită pentru informarea publică și pentru apărarea unui interes legitim. Fapta cu privire la care s-a făcut proba verității nu constituie infracțiunea de insultă sau calomnie.”

5. După articolul 309 se introduce un nou articol, articolul 309¹, cu următorul cuprins:

„Art. 309¹. – (1) În cazul săvârșirii infracțiunilor prin care s-a produs un prejudiciu evaluabil în bani, dacă până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, învinuitul sau inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat, limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate.

(2) Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se aplică pedeapsa cu amendă. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se aplică o sancțiune administrativă, care se înregistrează în cazierul judiciar

(3) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) și (2) nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de același gen, prevăzută de prezentul cod, într-un interval de 5 ani de la comiterea faptei, pentru care a beneficiat de prevederile alin. (1) și (2).

(4) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică și în cazul tentativei.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

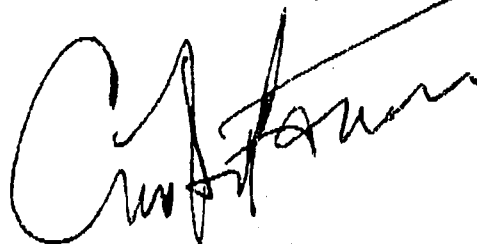
PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valeriu Ștefan Zgonea

PREȘEDINTELE
SENATULUI

George Crin Laurențiu Antonescu

București,
Nr.